

fordi ogsaa den nye Anstalt saaledes er bygget paa Statens Garant, at, hvis den engang skulde stattes og stattes med Overskud, har ingen Anden end Staten Krav paa dette Overskud. Efter Udvalgets Ændringsforslag gaar altsaa Overskuddet foreløbig over til den nye Anstalt, men det kan fastsættes, at ikke det hele Overskud skal blive der, naar det viser sig større end fornødent. Forskjellen er altsaa den, at efter Udvalgets Forslag vil den ældre Anstalts Overskud blive ved Anstalten, indtil der kommer en ny Lovbestemmelse om, at det for en Deel skal tages derfra og indflyde i Statskassen, hvormod det efter det ærede Medlems Forslag strax overdrages til Statskassen eller dog staaer hen med Udsigt til at gaar ind i Statskassen, saa at der kares en ny Lovforanstaltning i modsat Retning, naar det paa nogen Maade skal faae nogen Forbindelse med den nye Anstalt. Jeg tør troe, at det vil skjønes at være baade naturligt og hensigtsmæssigt og overeensstemmende med den oprindelige Tanke i Lovforslaget, at Overskudet fra de ældre Anstalter i sin Heelhed gaar over til den nye Anstalt, og siden bliver der, forsaavidt det til enhver Tid erkjendes for nødvendigt; den Erkjendelse, som skal bevirke en Forandring i denne Tilstand, vil da komme til at gaar ud paa, hvormeget man uden Skade kan tage bort, og derimod ikke, hvormeget man behøver at lægge til af, hvad man ellers vilde inddrage eller maafee allerede har inddraget i Statskassen.

Finansministeren: De to Forslag, som ere stillede af det ærede Udvalg til § 21, ere af en saadan Bestaaffenhed, at jeg ganske maa tiltræde dem. Det Eine af dem er kun en ganske ubetydelig Rettelse af et Ord, med Hensyn til hvilket det forekommer mig, at det her foreslaaede Udtryk afgjort er at foretrække for det, der er vedtaget af Folkethinget. Jeg kan kun bekræfte, hvad den ærede Ordfører nylig udtalte, at Grunden til, at dette Ord

ikke er bleven rettet ved 3die Behandling i Folkethinget, kun er en Forglemmelse. — Det andet Forslag angaar en Redaktionsforandring, men en betydelig Redaktionsforandring i Forslaget som det er vedtaget i Folkethinget. Saaledes som Udvalget har stillet sit Forslag, er det efter min Opfattelse ikke noget Forslag til en Ændring i Meningen eller Hensigten, men derimod kun et tydeligere Udtryk for, hvad der har været Forslagsstillerens og det Fleertals Mening, som fulgte ham. Jeg kan med Hensyn til Forklaringen heraf fuldkommen henholde mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører her i Thinget fremsatte for et Dieblit siden. Jeg troer, at afkillige Tvivlsmaal, som ellers i Fremtiden vilde kunne opstaae, naar der bliver Spørgsmaal om at anvende den Bestemmelse, som her staaer, paa Forhaand vilde være fjernede ved den Redaction, som Landstingets Udvalg har bragt i Forslag, og da jeg anseer det for at være overordentlig heldigt, at man saaledes ikke søger, hvor man kan, at bortfjerne Tvivl om Lovens rette Forstaaelse, om det end kan vides, at det vil være ikke kort Tid, inden Bestemmelsen kommer til Anvendelse, maa jeg paa det Bedste anbefale det Forslag, som er stillet af Udvalget under Nr. 2. — Hvad angaar det Forslag, som er stillet af den ærede kongevalgte Landstingsmand (Fischer), da seer jeg mig ikke istand til at gaar ind derpaa. Grundene herimod ere udviklede saa udførligt af den ærede Ordfører, at jeg kan indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg maa først tiltræde den ærede Ordførers Bemærkninger med Hensyn til det Formelle. Derfor de Ord, hvormed Taleen her er, gaar ud af Lovforslaget, vil ikke alene de paafølgende Bestemmelser i § 1 komme til at staae uden Forklaring og uden Sammenhæng med de øvrige Bestemmelser, men der vil tillige komme en tydelig Modsigelse frem mellem Bestemmelsen i § 1 og de Bestemmelser, som indeholdes i § 21. Følgen af dets Vedtagelse vilde nemlig være, at de nu bestaaende Anstalter, vilde blive